

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.—'Επιστολὴ υἱοῦ Χαδζή-Σάββα.—Φρέσκα-Φρέσκα.
—'Η Ἀράχνη. . .—'Ορισμοὶ Καμπούρογλου.—Κόρακας πρὸς Ἀφεντού-
λην (ποίημα).—Τὰ κυνικὰ καύματα.—Γνώμη στρατιώτου.—Ψῆλλοι.—
'Αρχαιολογικά.—Les mouchards.—Καραμέλες.—'Ανθόλλια.—Πολι-
τικὴ τοῦ Αἰεῶ.—Τ' ἀγκαθάρκια (ποίημα).—Λόγοι Κουμουνοῦρου.—
'Ελπίδα (ποίημα).—'Αλήθειαι.—'Ιδιότροπα.—NINA.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τοῦ ἐπιστρατευσίμου υἱοῦ τοῦ διασήμεου

ΧΑΤΖΗ ΣΑΒΒΑ

πρὸς τὸν μπαμπᾶ του.

Μπερίμ—περτερὴν (1) ἐφέντημ.

'Επιστρατεία ἀποστρατεία λέανε, ἅμα τί πρᾶμα ἦτανε
ντὲν ἤζερα. Μὴ μέρη, βράντι ἦτανε, καφενὲ ἐπῆγα—'Α-
ναντολή λέανε—μπὶρ ναργιλὲ πρόσταξα, φωτιὰ ἐγύρεψα,
κουνοῦρές μου ἐβγάλα, μπέλκιμ (2) ἄερα πάρει Ἰποντάρη
μου, τσουράπι μου παστρικό ἦτανε, μυρουντιά ντὲν εἶκε,
ντροπή ντὲν ἦτανε.

Φρ..ρ..ρ.. μὴ ρουφιζιὰ ναργιλὲ μου ἐτράβηξα, χέρια
μου πόντια μου οὐλα πιασμένα ἐκατάλαβα. Νόμου ἐπ' ὄνό-
ματι ἐν ὀνόματι ἄκουσα ἰστὲ χέρια μου ντεμένα ἐβρετή-
κανε, ζαπτζέδες ἐμπαγλαρώσανε.

— Δζάνουμ κριστιανὸ ἄθρωπο εἶμαι, φώναξα, ἰστέκα νὰ
ντιοῦμε τί ἔκανα ; . . ψεφτομαρτυρία εἶπα ; μοικεῖα ἐποί-
ησα ; ἀντὰμ ἱμερμίγκι ἀπάνω μπιλὲμ ντὲν ἐπάτησα . . .

'Αμὰ ἐκεῖνοι χίτς, τίποτα ντὲν ἀκούανε, ἰστὲ μόνο μπου-
νιαῖς ἐντήνανε, ἐπιστρατεία, ὑποστρατεία, σπρώχοντας,
ἀμπόχοντας φωνάζανε :

— 'Αῖντε ὁμπρὸς.

— 'Οντάνσορα, χιροῖζ γκιμπὶ (3) ντεμένο καζάρμα ἐφέρανε.

— Χωροφυλακὴ ὁροφυλακὴ, ὁμπρὸς μέσα, ἐμπα ἐντὼ
ἐτιστρατεία οὐλοὶ μπένουνε . . .

(1) Πατέρα μου.—(2) Ἰσως.—(3) Ὑστερα σὰν κλέφτη.

'Αρτίκ μέσα ἐμπῆκα, ἓνα ἄλλο ἀσκέρι εἶντα, ντίνανε,
γτόνανε, ταιτσίδι, ἐντεψίζικα πράματα, οὐλα ἀνάκατα ἦ-
τανε.

Μέρα γέννηκε, ἓνα ἄτρωπο ἦρτε, μεγάλη σπάτα φοροῦσε,
γκράν, γκροῦν, γκαλντερίμι ἐκτύπαγε, μοίλαρχο λέανε.
'Ολόρτοι οὐλοὶ σηκωτήκανε, σάπκα τους (1) χέρι ἐβάλλανε,
γιοῦργια ἐκεῖνος, ἔσα ἀπάνω μου ἦρτε, ντεμενὰ ἐγὼ εὐτὺς
μπρούμιτα ἐμποίησα.

— Δζάνουμ κύριε μοίλαρχε, νὰ πῶ ντὲν πρόφτασα, ἓνα
γρότο ἰστόμα μου ἐμπῆκε :

Πεεταρχία ἦτανε.

— Πόσο χρόνο εἶσαι ; μοῦ λέει Μοίλαρχος.

— Βίκοσι-τρία, εἶπα ἐγὼ, πατέρας μου σαράντα-ἔξη
εἶναι.

— Τόνομά σου, λέεε.

— Μηνᾶς Χαδζή-Σάββογλους ντοῦλο σας, πατέρα μου
Χαδζή Σάββα λένε, Ζίκυντο σεργιάνι πήγε, ἐγὼ γιούδες
του εἶμαι. Βέρσελαμ.

— Τί ἐργκο κάνεις ;

— 'Εργκο, μέργκο, σέργκο, ἐγκὼ τί τὰ πῆ ντὲν κατα-
λαῖνω, εἶπα· ἅμα ἰστὲ ἄλλο γρότο μοῦτρα μου ἦρτε :

Πεεταρχία ἦτανε.

— Τί ντουλεῖα κάνεις μπρὲ, μοῦ λέει πάλι Μοίλαρχος.

— Δζάνουμ, Χαδζή ἄτρωπο εἶμαι ντὲν ὅκουσες ; χρι-
στιανὸ εἶμαι, τί παραπάνω ἄλλο τέλεις ;

— 'Οντάνσορα ντύω ἄλλους φώναξε.

— Ἰστέκα τώρα καλὰ ντοῦρος, μοῦ εἶπανε, ἱκεφάλι σου
ὀρτὸ σήκωσε.

Μέτρο ἀπὸ κεφάλι ἔσα μὲ ἱποντία μου πήρανε.

— Δζάνουμ κύριε Μοίλαρχε, εἶπα, ζωντανὸ ἄτρωπο εἶ-
μαι μέτρο κάσα μου πέρνετε, κρῖμα εἶναι, ἀκομή ντὲν πέ-
τανα, ἱψαλμωντία ντὲν ἄκουσα, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκού-
σια, ντεῦτε τελευταῖο ἀσπασμὸ χίτς τίποτε οὐλα αὐτὰ
ντὲν γινήκανε . . .

'Αμὰ φάτ μπὶρ τοκάτ (2) ἰσδέρκο μου ἦρτε, φωνή μου
ἐπνίγηκε :

Πεεταρχία ἦτανε.

Ζὸρ ζοριντάν (3) ἓνα ἓνα ροῦχα μου ἐβγάλλανε, τζουμπέ

(1) Καπέλο.—(2) Ράπισμα.—(3) Διὰ τῆς βίας.